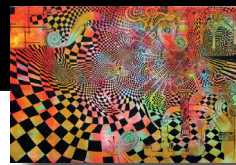

Ingers tankar

Jag minns mitt 60-tal

Sextiotalet här i Sverige var inte att klaga på. Allt rullade på. Influenserna från USA var starka. Varvsindustrin och textilindustrin hade ännu inte helt slagit igen. Vi hade stor arbetskraftsinvandring. Alla jobbade och tjänade pengar.

*Några foton från
mina ungdomsår
under 60-talet*

Jag hade precis gått ut realskolan och hade tänkt mej en framtid som reklamtecknare. Min teckningslärare ordnade praktikplats åt mej på en annonsbyrå.

Men när jag sökte till Konstfack kom jag inte in. Det var bara en pyttedel av alla sökande som fick plats. Jag fick erbjudande att studera där på kvällstid men då skulle lärotiden bli 50 procent längre och det kändes oöverkomligt. Då insåg jag också att jag inte kunde vara kvar på byrån. Lönen var nästan obefintlig trots att chefen nog var mer än nöjd med mina prestationer. Han stod bakom ryggen på mej och berättade för en besökande reklamchef att han "fått en elev som kunde göra användbara original från första stund". Det var s.a.s. mina föräldrar som höll honom med arbetskraft. Jag använde i stället mina 'ritarfärdigheter' till att rita installationsritningar på en ingenjörbyrå och sedan som ritbiträde på Asea.

Så följde jag brorsan i spåren och började läsa till starkströmsingenjör på kvällarna ett år efter honom. Det blev en mycket lycklig tid även om den var jobbig, jag var inte lika tekniskt lagd som brorsan som hade högsta betyg i matte. Först var vi två flickor, den andra gick på maskinlinjen. Hon slutade dock rätt snart och då blev jag ensam kvar bland bortåt trehundra yngre och äldre män. Jag hoppade in i andra läsåret.

När jag öppnade dörren till salen där mina klasskompisar just hade mattelektion blev de visst överraskade för de vände sig om mer än en gång under kvällen och 'kollade in' mej. Men det var reko killar allihop. De anammade mej som en kompis. För mej som var en blyg och tillbakadragen familjeflicka gjorde skoltiden med killarna att jag fick större självförtroende. Jag upptäckte att jag klarade mej lika bra som de fast jag inte hade samma arbetslivserfarenhet som många av de äldre.

Mina öron var ständigt på helspänn för att uppfatta så mycket som möjligt av deras yrkesterminologi. Så många kvällar som jag var och fikade på Excelsiors Café med dem på 'åttarasten' och så många hockeymatcher jag såg på TV där. Använde jag i stället rasten till en 'bensträckare' och tog en ensam promenad i city var det inte lika kul. För då blev jag ofta antastad av någon karl som frågade om inte "unga fröken" ville följa med honom till Stadshotellet och förljuva hans kväll". Det ville definitivt inte "unga fröken".

När jag sedan fick jobb efter examen blev jag varse att jag nog hade gjort det extra svårt för mej. Min närmsta chef klargjorde direkt sin uppfattning "flickor ska inte utbilda sig till manliga yrken och ta brödet ur mun för männen". När jag jobbade med att offerera kontrollutrustningar för industrin blev det tvärstopp när jag första gången skulle gå och presentera en offert för en man på försälj-

ningsavdelningen. Han vägrade att över huvud taget titta på min offert. Jag fick gå tillbaks och ge offerten till min äldre manlige kollega. När så han presenterade den gick det bra.

Chefen på min avdelning var inte heller trakterad av 'pojkk flickor'. Jag hade nämligen en kortklippt, lättskött frisyr som passade mej. Under fyra år hade jag haft fullt upp. Min tid räckte inte till att stå och tupera håret framför spegeln. En gång kom sagde chef in i rummet där jag satt och jobbade tillsammans med sju män. Blossande på sin cigarill sa han "Ser hon inte för dj-lig ut?" och hånskrattade. Alla männen 'skrattade med' och jag sprang ledsen ut i korridoren. Tänk att inte en enda av kollegorna vågade stå upp för mej.

DET LJUVA 60-TALET VAR INTE SÅ LJUVT UTE I VÄRLDEN

FN-sekreteraren Dag Hammarskölds plan störtade vid Ndola, det var Kubakris och Vietnamkrig. Det var 6-dagarskrig i Israel, jordbävning i Agadir och Berlinmuren började byggas. Jag minns novemberkvällen 1963, när vår lärare i hållfasthetslära kom in efter sena rasten och berättade att John F Kennedy blivit skjuten. Vi bröt lektionen och gick hem. Fem år senare mördades även brodern Robert. Också Martin Luther King föll för en mördares kula.

Till det roliga hörde Jurij Gagarin som blev förste mannen i rymden, månpromenaden 1969 då Neil Armstrong sa de berömda orden "That's one small step for a man ... but a giant leap for mankind". Rolling Stones bildades liksom The Beatles.

Här hemma i Sverige avslöjades Stig Wennerström som spion. Tage Erlander avgick som stadsminister efter 23 år och efterträddes av Olof Palme. 1968 var det oroligt bland studenterna både här i Sverige och i Paris.

Modemässigt var 60-talet en rolig tid. Alla hade gott om pengar och även jag försökte hänga med lite i modesvängarna. Det svartvita op-monet var kul. Mary Quant var stilbildare. Jag älskade skor och köpte nog lite för många.

Min bror och jag hade var sin liten lägenhet i trappuppgången bredvid våra föräldrars. Vi hade en och en halv timmes lunchrast så vi hann åka hem och serveras lunch på mammas balkong. På söndagarna bjöd hon ofta på fläskfilé med champinjonsås, gelé och 'hasselbackare'. Det fanns tjocka enliters glasflaskor med amerikansk apelsinjuice som smakade 'nypressad' och på lunchsmörgåsarna hade jag rysk krabba.

I affärerna fanns mer och mer färdiglagat, fryst och konserverat. Jag blev bekant med Lennart som blev min make åtta år senare. Jag lärde honom steka kyckling och vår 'efter-bio-förplägnad' var nästan alltid ett halvt kilo färska räkor och rostad bröd nedsköljt med Heinekenöl. Vi var ute och åkte bil nästan jämt. Vi hittade vårt torp efter att ha kollat på gamla hus i hela Västmanland. 60-talet rullade på väldigt fort med massbyggnation och folkhemstankar ... snart skulle allt förändras..

Fortsättning följer ...

25 oktober 2020

Inger Klintberg Danielsson

